
O nową strukturę uniwersytetu

Przegląd Socjologiczny / Sociological Review 22/2, 269

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

O NOWĄ STRUKTURĘ UNIWERSYTETU

Aktualny problem nowej struktury szkół wyższych jest tematem artykułu wiceministra oświaty, prof. dra Włodzimierza Michajłowa w artykule pt. *O nowoczesny model wyższej uczelni*, opublikowanym w „Nowych Drogach” (czerwiec 1968), organie teoretycznym KC PZPR. Zasadnicza treść reformy, której konieczności autor dowodzi, zawiera się w koncepcji instytutu jako podstawowego elementu struktury uniwersytetu i wyższej uczelni.

W artykule tym czytamy: „Istotnie, struktura «instytutowa» uczelni wydaje się obecnie najbardziej racjonalna. Trzeba jednak zdefiniować i używać pojęcia instytutu w sposób jednoznaczny [...] Instytuty wyposażone przez uczelnie we własną kadrę naukowo-dydaktyczną, techniczną i administracyjną, w aparaturę, laboratoria i bibliotekę mają bezwzględnie realizować łącznie zadania dydaktyczno-wychowawcze, naukowo-badawcze i usługowe oraz prowadzić studia doktoranckie (samodzielnie bądź przy współpracy z innymi instytutami uczelnianymi). — Instytut uczelniany powinien posiadać własny budżet oraz uprawnienia do przyjmowania zleceń na badania naukowe od jednostek pozauczelnianych na warunkach określonych odpowiednimi przepisami. Warto tu zwrócić uwagę, że dopiero taki instytut staje się równorzędnym partnerem instytutów PAN, instytutów resortowych, zjednoczeń, biur projektowych itp. — Postulować należy przejęcie przez instytuty uczelniane wszystkich aktualnie prowadzonych przez włączone do nich katedry zadań dydaktyczno-wychowawczych i naukowo-badawczych, z tym że w strukturze organizacyjnej instytutu w zasadzie nie przewiduje się w przyszłości podziału na katedry, lecz możliwe elastyczne rozwiązania organizacyjne, zgodne ze swoistym zadaniem instytutu”.

Zapoczątkowanie reformy opartej na przedstawionej koncepcji instytutu Ministerstwo Oświaty i Szkolnictwa Wyższego przewiduje z dniem 1 października 1968 r.

40-LECIE «WICI»

Konferencja w 40-lecie powstania „Wici”. Z dorobku i doświadczeń „Wici” płyną wskazania na dziś i jutro. Pod takim tytułem „Dziennik Ludowy” (29 VI 1968), pismo Naczelnego Komitetu Zjednoczonego Stronnictwa Ludowego, publikuje na frontowej stronie sprawozdanie z tej konferencji. Czytamy: „Z okazji przypadającej 29 czerwca br. 40 rocznicy Związku Młodzieży Wiejskiej w NK ZSL odbyła się w piątek konferencja zorganizowana staraniem Zakładu Historii Ruchu Ludowego przy NK. Uczestniczyli w niej seniorzy ruchu ludowego, organizatorzy pierwszych kół młodzieży wiejskiej (jeszcze przed pierwszą wojną światową), działacze dawnego Centralnego Związku Młodzieży Wiejskiej, organizatorzy i działacze ZMW RP «Wici», wiciarze-żołnierze Batalionów Chłopskich i wiciarki uczestniczące w walce z najeźdźcą, działacze dzisiejszego ZMW, naukowcy i publicyści zajmujący się zagadnieniami historii ruchu ludowego i młodzieżowego oraz współczesnymi problemami wsi. W prezydium zasiadli: Prezes NK ZSL Czesław Wycech, wiceprezes NK, Józef Ozga Michalski, sekretarze NK — Kazimierz Banach i Ludomir Stasiak, członkowie Prezydium NK — Antoni Korzycki i Józef Olszyński, byli prezesi ZMW RP «Wici» — Adam Bień i Jan Domański, wiceprzewodniczący ZG ZMW Jerzy Grzybczak, dyrektor ZHRL przy NK dr Józef Szaflik. Zagajając konferencję, Czesław Wycech podkreślił, że ZSL